

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010161
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010161.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci proti obžalovanému V. N. stíhaného pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/9/2019 zo dňa 23.01.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. N., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/9/2019 zo dňa 23.01.2020 bol obžalovaný V. N. uznaný vinným zo spáchania prečinu prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 11.09.2018 v čase okolo 12.20 hod. v Z. na P. ulici pri trafostanici vedľa kotelne na parkovisku pred kúpaliskom W. neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu plastové vrečko s obsahom rastlinného materiálu - sušeného konope (marihuany) s hmotnosťou 526 mg s obsahom účinnej látky THC väčším ako 20 mg, čo zodpovedá najmenej dvom bežným jednotlivým dávkam drogy, keďže rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle uvedeného zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok, s tým, že uvedenú drogu mal v pláne užiť za pomoci plastovej fľaše, z ktorého si vyrábala zariadenie slúžiace na fajčenie marihuany - tzv. bongo, pričom po tom, ako zbadal príslušníkov Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, uvedenú plastovú fľašu ako i plastové vrečko odhodil na zem.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. N., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu osobitným písomným podaním tak, že súdom zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V tomto smere poukázal na to, že na steroch z rúk obžalovaného neboli zistené stopy po omamných a psychotropných látkach, pričom z výpovede svedka W. W. vyplýva, že obžalovaný kúpil marihuanu na W. a s touto manipuloval. Takéto konanie obžalovaného by viedlo k pozitívnemu výsledku pri steroch z jeho rúk. Obžalovaný taktiež vysvetlil rozpor medzi výpoveďou na súde a v prípravnom konaní. Pri preštudovaní spisu sa čudoval svojej výpovedi a povedal vyšetrovateľovi, že je iná ako

povedal. Vyšetrovateľ mu odmietol výpoveď zmeniť. Svedok O. N. potvrdil, že obžalovaný nemal pri sebe marihuanu. Zdôvodnenie súdu, ktorým toto tvrdenie svedka považoval za účelové je podľa názoru obžalovaného nedostatočné. Obžalovaný je názoru, že vykonané dôkazy nepreukazujú jeho vinu a súd rozhodol v rozpore so zásadou in dubio pro reo. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný V. N. odôvodnil podané odvolanie aj sám. V odvolaní namieta, že v jeho prípade bola dávka drogy od 700 do 1000 mg, nakoľko patrí k dlhodobejším užívateľom. Zaistené množstvo drogy o hmotnosti 526 mg nepredstavuje pre neho teda dve jednorazové dávky drogy. Ďalej namieta, že znalecký ústav sa nevyjadril k tomu, aká presná koncentrácia účinnej látky THC bola zistená v zaistenej látke a teda nevykonal úplné znalecké skúmanie predloženej látky, pričom riešenie právnych otázok a vyslovovanie právnych záverov patrí do výlučnej kompetencie orgánov činných v trestnom konaní a súdu.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného V. N., ktorý súdu zaslal písomné stanovisko, že súhlasí s tým, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridriava písomných dôvodov podaného odvolania s tým, že rozsudok považujú za nedostatočne odôvodnený, pričom okresný súd sa nevysporiadal s niektorými podstatnými skutočnosťami, napríklad neodstraňoval rozpory vo výpovediach svedkov N. a W.. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ ide o výrok o vine, tak odvolací súd poukazuje na výpovede príslušníkov Policajného zboru svedkov L. V. a Y. O., ktorí fakticky zhodne vypovedali, že vykonávali hliadkovú službu na parkovisku pred kúpaliskom W., kde spozorovali tri osoby mužského pohlavia. Videli ako jedna z týchto osôb oblečená v bielom tričku držala v rukách plastovú fľašu, ktorú následne pokrčila, zahodila na zem a chcela z miesta odísť. Počas chôdze tá osoba zo svojho vrečka nohavíc vybrala predmet, ktorý následne odhodila do trávy. Bol to priesvitný sáčok. Jasne to videli. Následne na mieste našli ten sáčok, ktorý bol s obsahom zelenej sušiny. Pristúpili k osobám a vyzvali ich, aby predložili doklady totožnosti. Osoba v bielom tričku bola na mieste stotožnená ako N., išlo o osobu, ktorá odhodila ten predmet nájdený v tráve. Nakoľko vzniklo podozrenie, že môže ísť o drogy, boli osoby poučené o svojich právach. Obžalovaný v bielom tričku bol obmedzený na osobnej slobode.

Nič z vykonaného dokazovania nenasvedčuje tomu, že by predmetní svedkovia mali dôvod krivo obviňovať obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku (z odhodenia sáčku z obsahom marihuany), respektíve vymýšľať si skutkové okolnosti, ktoré popisovali vo svojich výpovediach, ak by neboli pravdivé. Zo spisového materiálu nevyplýva, že by sa svedkovia a obžalovaný poznali, prípadne, že by bol medzi nimi negatívny vzťah, ktorý by mohol spôsobiť vedomé nepravdivé, či skresľujúce výpovede príslušníkov PZ. Krajský súd opakuje, že svedkovia nemali žiadny motív na to, aby si priebeh skutku vymýšľali alebo dotvárali s cieľom obviňovať práve V. N.. Ich postup bol plne v súlade so zákonom, keď po nadobudnutí podozrenia z možného spáchania trestného činu nielen žiadali doklady totožnosti od

prítomných osôb, ale aj zabezpečili miesto činu na vykonanie ohliadky miesta činu a tým vytvorili predpoklady na zaistenie sáčku s obsahom zelenej sušiny.

Výpovede príslušníkov PZ napokon potvrdzuje aj výpoveď obžalovaného, ktorú vykonal ešte v prípravnom konaní a ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Obžalovaný V. N. vypovedal, že mal marihuanu pri sebe, bola zabalená v priesvitnom sáčku, ktorý nezhodil, ale mu vypadol z vrečka nohavíc. Policajti to celé pravdepodobne videli lebo jeden z nich sa ho spýtal, či ten sáčok patrí jemu, na čo mu neodpovedal. Marihuana, ktorá bola pohodená na zemi bola jeho.

Rovnako tak aj svedok W. W. vo svojej výpovedi uviedol, že vedľa obžalovaného bol nájdený sáčok s obsahom sušenej rastliny, o ktorej vie, že to bola tráva, ktorá patrila obžalovanému. Obžalovaný si kúpil marihuanu na Miletičke.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 11.09.2018 (č. I. 49) vyplýva, že dňa 11.09.2018 bola vykonaná ohliadka miesta nachádzajúceho sa v Z. na P. ulici oproti Strednej odbornej školy technickej vedľa parkoviska Maťadorky, pričom pri schodisku sa nachádzal v nízkej tráve plastový sáčok s obsahom neznámej zelenej sušiny. Zistené stopy boli zaistené a zaslané na expertízu.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave možno zistiť, že predložené plastové vrečko obsahovalo rastlinný materiál a to sušené konope s hmotnosťou 526 mg s obsahom účinnej látky THC väčším ako 20 mg, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradené do I. skupiny omamných látok. Obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že nebolo presne stanovené množstvo THC v zaistenej látke a teda je znalecký posudok neúplný. Podľa názoru krajského súdu však zo znaleckého posudku KEU PZ jednoznačne vyplýva, že zaistené množstvo marihuany obsahovalo konkrétne množstvo účinnej látky THC a to viac ako 20 mg, teda v množstve, ktoré dokáže nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Tr. zák.).

Obžalovaný V. N. síce na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď a poprel spáchanie stíhaného skutku, avšak táto jeho zmenená výpoveď nespôsobuje žiadne pochybnosti o tom, ako došlo k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobnom návrhu a kto je jeho páchatelom. Tento záver vyplýva z toho, že obžalovaného okrem jeho prvotnej priznávajúcej výpovede usvedčovali príslušníci PZ, ktorých výpovede boli vyhodnotené ako dôveryhodné ako aj svedok W. W., ktorý bol prítomný na mieste činu. Navyše, obžalovaný ani nevedel logickým a hodnoverným spôsobom vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach. V podstate uvádzal, že nevypovedal tak ako to bolo prečítané, podpísal zápisnicu, ale ju nečítal. Zápisnica bola podľa obžalovaného zmanipulovaná príslušníkom PZ. Krajský súd týmto obžalovaným uvedeným dôvodom, ktoré majú vysvetľovať rozpory v jeho výpovediach neuveril. Z výpovede obžalovaného, ktorú vykonal v prípravnom konaní vyplýva, že v nej uvádzal napríklad aj také skutočnosti, že pred eskortou na policajnú stanicu ich nepoučili o právach zadržaného, pričom uvádzal aj podrobnosti o tom, kde marihuanu kúpil, za akú sumu kupuje jednorazovú dávku, aký je obsah tejto dávky a podobne. Policajti nemal žiadny dôvod vymýšľať si takéto okolnosti do výpovede obžalovaného, vytvárať výpoveď obžalovaného, ktorú by ten následne len podpísal bez prečítania a už vôbec nie za situácie, keď obžalovaného usvedčovali zasahujúci príslušníci PZ. Rovnako tak, obžalovaný nemal žiadny dôvod, aby nečítal výpoveď, ktorú spísal policajti a podpísal policajtovi niečo, čo by nevypovedal. Navyše, obžalovaný už mal skúsenosti s trestným stíhaním z minulosti a je neuveriteľné, že by policajti podpísal čokoľvek bez prečítania.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že nemal pozitívne stery na rukách od omamnej látky, tak ide o námietku, ktorá nie je spôsobilá spochybniť súdom prvého stupňa ustálený skutkový stav veci. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu sa nevyžaduje, aby mal jeho páchatel pozitívne stery na rukách od omamnej látky. Navyše, v danej trestnej veci nešlo o práškovú formu drogy (pervitín, kokaín a podobne), ktorá zväčša pozitívne stery zanecháva, ale išlo o marihuanu (rastlinný materiál) a preto ani nie je prekvapujúce, že žiadne stopy na rukách obžalovaného rastlinný materiál nezanechal.

Taktiež skutočnosť, že svedok O. N. uviedol, že obžalovaný nemal pri sebe marihuanu nevytvára také výrazné pochybnosti o ustálenom skutkovom stave, ktoré by mohli spôsobiť iné rozhodnutie o vine. Výpoveď tohto svedka je totiž v rozpore nielen s výpoveďami zasahujúcich príslušníkov PZ, ale je aj v

rozpore s výpoveďou svedka W. W. a dokonca aj so samotnou výpoveďou obžalovaného, ktorú vykonal ešte v prípravnom konaní. Za takéhoto dôkazného stavu nepôsobí výpoveď svedka O. N. dôveryhodne, nakoľko bol fakticky jedinou osobou (vrátane obžalovaného), ktorá nepotvrdila, že marihuana bola obžalovaného.

Krajský súd uzatvára, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mohli prispieť k zisťovaniu skutkového stavu veci a z ničoho nevyplýva, že by súd prvého stupňa vykonával selekciu dôkazov v neprospech obžalovaného, respektíve hodnotenie dôkazov v neprospech obžalovaného, prípadne opomenúť aplikovať zásadu in dubio pro reo. Z odvolania obžalovaného je zrejmé, že obhajoba uplatňovala tieto námietky z dôvodu, že obžalovaný fakticky popieral vinu a práve z tohto dôvodu mal súd prvého stupňa vo veci aplikovať zásadu in dubio pro reo. K tejto argumentácii odvolací súd uvádza, že uplatnenie zásady in dubio pro reo je na mieste len v prípadoch, ak súd po vyhodnotení všetkých do úvahy prichádzajúcich dôkazov dospeje k záveru, že nie je možné sa jednoznačne prikloniť k žiadnej z dvoch rozporných výpovedí alebo k žiadnej zo skupiny odporujúcich si dôkazov, takže zostávajú pochybnosti o tom, ako sa skutkový dej odohral. Pokiaľ však súd po vyhodnotení takejto dôkaznej situácie dospeje k záveru, že jedna z výpovedí alebo jedna zo skupín výpovedí je pravdivá, že jej vierohodnosť nie je ničím relevantným spochybnená, nie sú splnené podmienky na uplatnenie zásady in dubio pro reo, pretože súd pochybnosti nemá (primerane rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 154/2002).

Odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania mimo akékoľvek rozumné pochybnosti vyplýva, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, t. j., že obžalovaný V. N. mal pri sebe (vo svojej dispozícii) omamnú látku v množstve zodpovedajúcom najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky drogy a to pre vlastnú potrebu, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a to tak z hľadiska subjektívnej ako aj objektívnej stránky.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že je dlhodobější užívateľ marihuany a preto v jeho prípade je jedna jednorazová dávka drogy na úrovni 700 až 1000 mg a teda zaistené množstvo o hmotnosti 526 mg nepredstavuje pre neho dve obvykle jednorazové dávky drogy, nakoľko obvykle jednorazovú dávku drogy je nutné odvíjať od závislosti konkrétneho jedinca, tak mu nie je možné dať za pravdu.

Krajský súd sa s odvolaním obžalovaného stotožňuje iba v tom, že pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym (rovnako ako napríklad pojem nepríčetnosť, či ťažká ujma na zdraví) a preto KEÚ PZ Bratislava nie je oprávnený rozhodovať o tom čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy a ani stanovovať množstvo, ktoré by malo tvoriť jednorazovú dávku konkrétnej drogy. Tento záver vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Bratislave (napríklad uznesenie sp. zn. 1To 168/2001, 4To 127/2011), podľa ktorej môže záver o obvykle jednorazovej dávke drogy stanoviť výlučne len orgán činný v trestnom konaní (pokiaľ ide o prípravné konanie) alebo súd (pokiaľ ide o konanie pred súdom). Znalecký posudok KEU PZ Bratislava je podkladom pre riešenie odbornej otázky spočívajúcej len v tom, aký materiál bol znaleckému ústavu predložený a v akom množstve, či je predložený materiál omamnou, respektíve psychotropnou látkou a či množstvo účinnej (psychoaktívnej) látky v nej je spôsobilé ovplyvniť psychiku konzumenta.

Obvykle jednorazová dávka drogy na použitie pre vlastnú spotrebu v zmysle § 135 Tr. zák. sa pritom v súdnej praxi (t. j. súdom a nie znaleckým ústavom) definuje tak, že ide o jednu priemernú dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcom jeho psychiku, ovládanie alebo rozpoznávaciu schopnosť alebo sociálne správanie po jej použití bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa (primerane napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 66/2015 zo dňa 30.03.2016). Pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pritom potrebné vykladať ako objektívne kritérium, t. j. je bez významu, či páchatelom je pravidelný konzument drog ako aj to v akom štádiu závislosti od drog sa nachádza a akú veľkú dávku drogy považuje subjektívne (pre seba) za jednu dávku drogy, respektíve, či páchatelom je osoba, ktorá si chce drogu aplikovať prvýkrát. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 56/2014 zo dňa 16.12.2014, ktorý uviedol, že obvykle jednorazovou dávkou sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne u väčšiny užívateľov konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer. Napokon, aj odborná lekárska literatúra vychádza z toho, že pojem obvykle jednorazová dávka nie je pojem medicínsky, ale

ide o čisto právnu konštrukciu a preto znalec lekár (napríklad psychiater, či KEÚ PZ) nemôže zodpovedať otázku aká je obvykle jednorazová dávka drogy pre konkrétnu osobu. Navyše, zistenie individuálneho stavu závislosti u každého obvineného zvlášť by bolo možné prakticky zistiť len klinickým experimentom, čo by však bolo v rozpore so zákonom. Znalec (lekár) teda nie je oprávnený zodpovedať otázku aká je obvykle jednorazová dávka drogy u konkrétnej osoby, pretože ide o zodpovedanie otázky právnej a nie je ju možné zodpovedať ani z praktického hľadiska, nakoľko by sa tak muselo stať za použitia neprípustného klinického experimentu (primerane Okruhlica, L.: Pojem „obvykle jednorazová dávka“ nie je medicínsky pojem, publikované v časopise Alkoholizmus a drogové závislosti č. 4/2012).

Právny pojem „obvykle jednorazovej dávky“ sa odvodzuje, pri jednotlivých druhoch drog, od jej priemernej hmotnosti. Pojem omamná látka, či psychotropná látka, v spojení s termínom obvykle jednorazová dávka, sú znakmi objektívnej stránky trestného činu podľa § 171 Tr. zák. a práve preto sa obvykle jednorazová dávka definuje prostredníctvom hmotnostného kritéria (ako základného kritéria), nakoľko v ňom sa zároveň spája objektívne aj subjektívne hľadisko, teda zavinenie páchatel'a (napríklad páchatel', ktorý kupuje drogy má záujem spravidla o určité množstvo drogy a množstvo, ktoré kupuje je pokryté jeho zavinením, taktiež páchatel', ktorý drogy prechováva má určitú vedomosť o ich množstve, t. j. aké veľké množstvo drogy má u seba a táto okolnosť je pokrytá jeho zavinením).

Hmotnostné kritérium je preto prvoradé kritérium a to bez ohľadu na to ako a či budú v konkrétnom prípade drogy páchatel'om rozdelené na jednotlivé dávky. Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, pretože toto kritérium má význam z hľadiska ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zák., nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky) nejde už o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nejde teda už o návykovú látku. Vzhľadom na uvedené, je vždy nevyhnutné skúmať aj množstvo účinnej látky v zaistenej droge. Toto kritérium má pritom význam len z hľadiska objektívnej stránky trestného činu, pretože množstvo účinnej látky v droge nie je spravidla zahrnuté zavinením páchatel'a, nakoľko sa dá určiť len v laboratórnych podmienkach (napríklad skúmanie znalcom) a väčšina páchatel'ov vie len to, o aký druh drogy ide a v akom množstve sa predáva, či kupuje alebo prechováva a to bez toho, aby poznali presné zloženie drogy z hľadiska účinnej látky. Skutočnosť, že množstvo účinnej látky v droge nemôže byť kritériom určovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy (tak ako pri určovaní obvykle jednorazovej dávky drogy nesprávne postupuje KEÚ PZ), pretože sa dá zistiť len expertíznym skúmaním a preto nemôže byť zahrnuté zavinením páchatel'a, vyplýva aj z ustálenej súdnej rozhodovacej praxe (pozri primerane napríklad uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 To 65/2010, prípadne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 66/2015 zo dňa 30.03.2016).

Pokiaľ ide o odmietnutie určovania obvykle jednorazovej dávky drogy spôsobom, ktorý využíva KEÚ PZ, tak možno poukázať na závery rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenie sp. zn. 3Tdo/25/2017 zo dňa 26.07.2017). Najvyšší súd SR konštatuje, že KEÚ PZ aplikuje pri určovaní pojmu obvykle jednorazová dávka drogy subjektívne kritérium (t. j., že obvykle jednorazová dávka drogy nie je dávka konštantná, ale individuálne sa meniacou v závislosti od jedinca, teda, že ide o individuálnu veličinu, ktorá závisí od konkrétneho jedinca, stupňa závislosti a podobne) s čím sa nedá stotožniť. Problém subjektívneho kritéria vidí najvyšší súd nielen v tom, že nie je presne „ušité“ na konkrétneho obvineného (vychádza zo štatistických údajov a záver KEÚ PZ je vždy len ich zovšeobecnením), ale aj v tom, že nezohľadňuje rovnaký zákonný postup ku ktorémukoľvek páchatel'ovi trestného činu podľa § 171 Tr. zák. Chybný je aj záver o určovaní obvykle jednorazovej dávky prostredníctvom účinnej látky v droge, nakoľko pre bežného konzumenta nie sú údaje o množstve účinnej látky v droge spravidla k dispozícii. Pri určovaní obvykle jednorazovej dávky drogy je preto vždy nutné postupovať podľa hmotnostného kritéria a nie podľa obsahu účinnej látky ovplyvňujúcej kvalitu a účinok drogy. Najvyšší súd SR v inom svojom rozhodnutí (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 66/2015 zo dňa 30.03.2016) k uvedenému vhodne pripomína, že ustanovenie § 135 ods. 1 Tr. zák. hovorí o prechovávaní omamnej a psychotropnej látky a nie o prechovávaní účinnej látky v omamnej, či psychotropnej látke.

Pokiaľ ide o marihuanu, tak zaistené množstvo konope malo hmotnosť 526 mg. V tomto smere je nutné poukázať na súdnu prax (napríklad uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.01.2014), ktorá už dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany.

Krajský súd teda v zhodne s okresným súdom ustálil, že zaistené množstvo marihuany neprekračuje trojnásobok obvykle jednorazovej dávky drogy (t. j. trojnásobok hmotnosti 500 mg).

Vzhľadom na množstvo zaistenej omamnej látky, kde nešlo iba o stopové množstvo drogy bola závažnosť spáchaného prečinu vyššia ako nepatrná a preto nebolo možné vidieť v žalovanom skutku len spáchanie napríklad priestupku.

V súlade so zákonom je aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom. Okresný súd správne pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal primárne zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 171 ods. 1 Tr. zák.) v rozpätí až na tri roky.

Ani krajský súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom priťažujúcu okolnosť zistil jednu a to skutočnosť, že obžalovaný bol už za spáchanie trestného činu odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.).

Vzhľadom k tomu, že prevažujú priťažujúce okolnosti okresný súd správne postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a to postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby je 36 mesiacov s tým, že tretina z 36 mesiacov je 12 mesiacov, ktoré sa pripočítavajú k dolnej hranici trestnej sadzby). Po tejto zákonnej úprave je trestná sadzba u obžalovaného v rozpätí 12 mesiacov až 3 roky.

Pri rozhodovaní o tom aký druh trestu je nutné obžalovanému uložiť za spáchanú trestnú činnosť, je nutné vychádzať z toho, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/146/2015 zo dňa 19.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2015 odsúdený za spáchanie prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, ktorá mu bola následne predĺžená o 2 roky, t. j. až do roku 2020. Skutku, za spáchanie ktorého bol uznaný vinným v danom trestnom konaní sa pritom dopustil dňa 11.09.2018, t. j. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., ktoré zakazuje uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v prípadoch, v ktorých páchatel' spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaný V. N. spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin a preto je vylúčené, aby mu bol opätovne uložený podmienený trest odňatia slobody. V danom prípade pritom neprichádza do úvahy ani uloženie samostatných alternatívnych trestov (napríklad peňažného trestu, či trestu povinnej práce), nakoľko obžalovaného nedokázalo viesť k riadnemu spôsobu života ani skutočnosť, že už v minulosti vykonal nepodmienený trest odňatia slobody a ani skutočnosť, že sa nachádzal pri páchaní trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za spáchanie iného úmyselného trestného činu. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že na obžalovaného je už nevyhnutné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody, pretože ukládanie sankcií nespojených s výkonom trestu odňatia slobody zjavne nevedlo k náprave obžalovaného.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru ukladaného trestu, tak krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že na prevýchovu obžalovaného postačí uloženie trestu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (12 mesiacov), pretože okrem osoby obžalovaného, ktorý je recidivistom, nie je možné prehliadnuť menšiu typovú závažnosť spáchaného prečinu. Samotná prísnosť (tvrdosť) zákonom stanovenej trestnej sadzby nemôže byť však sama o sebe okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (primerane judikatúra - R 24/1966 - III).

V súlade so zákonom je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.